

Starosta jest organem właściwym w sprawie dalszego prowadzenia sprawy usunięcia z drogi samochodu niezarejestrowanego po potwierdzeniu jego wspólnotowego statusu przez naczelnika właściwego urzędu celno-skarbowego.

por. postanowienie NSA z 12 kwietnia 2018 r., sygn. I OW 347/17

Przywołana wyżej teza jest wnioskiem z dokonanego przez Naczelny Sąd Administracyjny rozstrzygnięcia sporu kompetencyjnego pomiędzy starostą, a naczelnikiem urzędu celno-skarbowego. Spór powstał na tle pojazdu, który został usunięty z drogi bez rejestracji i jako taki został przekazany do naczelnika urzędu celno-skarbowego celem uregulowania jego sytuacji zgodnie z prawem celnym. Naczelnik po przeprowadzeniu postępowania dowodowego ustalił, że pojazd został wyrejestrowany na terenie Niemiec i tam zakupiony przez obywatela polski – a jako taki ma status towaru wspólnotowego. Spór pojawił się, co do organu obowiązującego do dalszego prowadzenia sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że zgodnie z art. 130a ust. 10b Prawa o ruchu drogowym, jeżeli pojazd usunięty z drogi w przypadkach określonych w ust. 1 lub 2 nie jest zarejestrowany w żadnym z państw członkowskich Unii Europejskiej, przekazuje się go właściwemu miejscowo naczelnikowi urzędu celnego w celu uregulowania jego sytuacji zgodnie z przepisami prawa celnego. Zarówno wykładnia językowa tego przepisu, jak i wykładnia celowościowa, prowadzą do przekonania o właściwości organu celnego w sprawie uregulowania sytuacji prawnej pojazdu usuniętego z drogi, który nie jest zarejestrowany w żadnym z państw Unii Europejskiej (odpowiednio postanowienia NSA z: 13 marca 2013 r. I OW 221/12; 16.4. 2013 r. I OW 227/12).

Sąd następnie zauważył, że w przedmiotowej sprawie prawomocną decyzją został potwierdzony unijny status towaru w postaci pojazdu samochodowego, co oznacza że doszło do uregulowania przez naczelnika urzędu skarbowo-celnego sytuacji przedmiotowego pojazdu zgodnie z przepisami prawa celnego, do czego był właściwy, wobec czego osiągnięty został cel wynikający z przepisu art. 130a ust. 10b Prawa o ruchu drogowym. Dalsze czynności związane z wystąpieniem do sądu z wnioskiem o orzeczenie przepadku pojazdu na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrała pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia, należą na podstawie art. 130a ust. 10 prd do Starosty (postanowienie NSA z 6.3.2014 r. I OW 221/13, cbosa). Także starosta wydaje decyzję o zapłacie kosztów związanych z usuwaniem, przechowywaniem, oszacowaniem, sprzedażą lub zniszczeniem pojazdu powstałe od momentu wydania dyspozycji jego usunięcia do zakończenia postępowania, które to koszty ponosi osoba będąca właścicielem tego pojazdu w dniu wydania dyspozycji usunięcia pojazdu, z zastrzeżeniem ust. 10d i 10i (ust. 10h).